

تحقیقی

ارتباط بین پلی مورفیسم C/T در ژن E-cadherin و خطر ابتلا به سرطان تخدمان

مهران حیدری اشرفی^۱، دکتر خدیجه عنصری^{*}^۲، دکتر وحید ناصح^۳

۱- کارشناس ارشد زیست شناسی گرایش تکوین جانوری، گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، واحد پرند، دانشگاه آزاد اسلامی، پرند، ایران.

۲- استادیار، دکتری تخصصی ژنتیک مولکولی، گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، واحد پرند، دانشگاه آزاد اسلامی، پرند، ایران.

۳- استادیار، دکتری تخصصی فیزیولوژی، گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، واحد پرند، دانشگاه آزاد اسلامی، پرند، ایران.

چکیده

زمینه و هدف: سرطان تخدمان دومین سرطان دستگاه تولید مثلی زنان است. یکی از مهم‌ترین ژن‌ها در چرخه *Wnt*, ژن *E-cadherin* (CDH1) است که نقش به سزایی در اتصال سلولی بازی می‌کند. پروتئین *E-cadherin* نقش مهمی در چسبندگی بلاستومر و بهم پیوستن بافت‌های جنین بر عهده دارد. تغییر نوکلئوتیدی در منطقه کدکننده این ژن باعث ابتلا افراد به سرطان تخدمان می‌شود. این مطالعه به منظور تعیین ارتباط بین پلی مورفیسم C/T در ژن *E-cadherin* (Rs1801026) و خطر ابتلا به سرطان تخدمان انجام شد.

روش بررسی: در این مطالعه مورد - شاهدی، ۱۰۰ نمونه بافت بیماران مبتلا به سرطان تخدمان بستری در بیمارستان امام خمینی و ۱۰۰ نمونه خون افراد سالم مراجعه کننده به بخش انتقال خون به روش PCR-RFLP ارزیابی شدند.

یافته‌ها: رابطه آماری معنی‌داری بین ژنوتیپ‌های CT ($OR=1/87, P=0/14, CI: 0/81-4/31$) و TT ($OR=1/44, P=0/29, CI: 0/23-2/38$) با خطر ابتلا افراد به سرطان تخدمان یافت نشد. همچنین رابطه آماری معنی‌داری بین هیچ یک از ژنوتیپ‌ها با مرحله و درجه سرطان تخدمان مشاهده نشد.

نتیجه‌گیری: بین پلی مورفیسم C/T (+54) در ژن *E-cadherin* (Rs1801026) با خطر ابتلا به سرطان تخدمان ارتباطی وجود ندارد.

کلید واژه‌ها: سرطان تخدمان، *E-cadherin*، پلی مورفیسم، PCR

* نویسنده مسؤول: دکتر خدیجه عنصری، پست الکترونیکی onsory@gmail.com

نشانی: اتوبان تهران - ساوه، دانشگاه آزاد اسلامی واحد پرند، دانشکده علوم پایه، گروه زیست شناسی، تلفن ۰۲۱-۵۶۷۳۰۴۹، نامبر ۶۶۰۷۰۵۰۵

وصول مقاله: ۹۳/۹/۱۵، اصلاح نهایی: ۹۳/۱۱/۱۵، پذیرش مقاله: ۹۳/۱۱/۲۱

که در مراحل بالای سرطان تخدمان قرار دارند؛ با عمل جراحی و شیمی درمانی درمان می‌شوند؛ اما با وجود پیشرفت‌های زیاد در زمینه سرطان تنها در حد صد زنان مبتلا، در مرحله چهارم بیماری برای پنج سال زنده می‌مانند (۷). به همین دلیل تشخیص بیماری در مراحل اولیه بسیار مهم تلقی می‌شود. تعداد نجات یافته‌گان از سرطان تخدمان تنها بیش از ۳۰ درصد در پنج سال است. در حالی که این تعداد برای سرطان پستان حدود ۷۵ درصد گزارش شده است (۵). بررسی آماری سرطان تخدمان در مناطق مختلف دنیا نشان داده این بیماری در اروپا و آمریکای شمالی شیوع بیشتری داشته و درصد مبتلایان در آفریقای جنوبی به حداقل خود می‌رسد (۸). شیوع این بیماری با افزایش سن شدت می‌یابد؛ به طوری که ۸۰ درصد بیماران بعد از ۴۰ سالگی دچار این بیماری شده و در سنین ۷۵ تا ۷۹ سالگی شیوع این بیماری به حداقل خود می‌رسد. میزان مرگ و میر در سرطان تخدمان در میان زنان ۶۰ سال و بالاتر افزایش می‌یابد. با تزدیک شدن به سن یائسگی نیز خطر ابتلا به سرطان تخدمان افزایش می‌یابد

مقدمه

سرطان تخدمان شایع ترین سرطان دستگاه تولید مثلی در زنان محسوب می‌شود و بالاترین میزان شیوع این بیماری در آمریکا، شمال اروپا و شیوع کمتر آن در ژاپن و کشورهای در حال توسعه گزارش شده است (۱ و ۲). سالانه حدود ۱۹۰ هزار زن به سرطان تخدمان مبتلا می‌شوند و بیش از ۱۴۰ هزار نفر در اثر این بیماری جان خود را از دست می‌دهند (۳). سرطان تخدمان، هشتمین سرطان شایع و دوازدهمین عامل مرگ و میر در ایران محسوب می‌گردد (۴). این بیماری در اکثر موارد در مراحل پیشرفته قابل درمان است. در حالی که اگر در مراحل اولیه تشخیص داده شود؛ قابل درمان است. ۹۰ تا ۷۰ درصد از زنان با تشخیص در مراحل اول بیماری، پنج سال پس از تشخیص زنده می‌مانند و میزان بقا در تشخیص مراحل پیشرفته تنها ۳۰-۲۰ درصد است (۵). در ۷۵ درصد موارد به دلیل تشخیص دیرهنگام بیماری، علی‌رغم جراحی‌های وسیع و شیمی درمانی، امید بقا درازمدت بیمار ناچیز است (۶). بیمارانی

مکانیسم‌های دیگر که در اتصالات (Adherens) سلولی دخیل هستند؛ برای سلول‌های سلطانی گزارش شده است. در تومورهای انسانی از قبیل کبد، سینه و پروستات، کاهش بیان E-cadherin با از بین رفتن مورفوЛОژی بافت اپی‌تیال و همچنین متاستاز همراه بوده که نشان‌دهنده افزایش پتانسیل سلول‌ها برای سلطانی شدن است (۱۱ و ۲۶). سرکوب بیان این ژن عامل اصلی در اختلال چسبندگی سلول - سلول است و از دست دادن عملکرد آن با تهاجم و متاستاز همراه است (۲۰). کاهش بیان ژن E-cadherin با گسترش و تمایز سلطان در مطالعه حیوانی همراه بوده است (۲۱). نتایج مطالعه انجام شده روی مراحل ابتدایی رشد سلطان پستان که میزان این پروتئین کاهش یافته بود؛ نشان داد افزایش بیان مجدد E-cadherin با افزایش غلظت پروتئین‌های آلفا و بتا کثیرین همراه است (۲۲). پلی‌مورفیسم C در توالی cDNA در نوکلئوتید ۲۷۹۷ ژن E-cadherin ۵۴ T نوکلئوتید فرودست کدون پایانی TAG قرار گرفته است. اگرچه عملکرد ۳'UTR + ۵'CT ۳'UTR نامشخص است؛ ولی مطالعات انجام شده حاکی از آن است که این نوع پلی‌مورفیسم با ابتلا افراد به انواع سلطان‌ها ارتباط دارد (۲۷). این ۳'UTR در منطقه غیرقابل ترجمه قرار دارد؛ اما می‌تواند در پایداری mRNA نقش داشته باشد. به طوری که Keirsebilck در مطالعات در *vitro* نشان داد کاهش بیان پروتئین E-cadherin به علت ناپایداری mRNA در نتیجه پلی‌مورفیسم در منطقه غیرقابل ترجمه این ژن است (۲۸). از طرفی مطالعات انجام شده حاکی از آن است که ۳'UTR ممکن است در بیان ژن‌های دیگر نیز نقش داشته باشد (۲۷). این مطالعه به منظور تعیین ارتباط بین پلی‌مورفیسم C/T + ۵'UTR (Rs1801026) در ژن E-cadherin و خطر ابتلا به سلطان تحمدان انجام گردید.

روش بوردسی

در این مطالعه مورد - شاهدی ۱۰۰ نمونه بافت بیماران مبتلا به سلطان تحمدان بستری در بیمارستان امام خمینی و ۱۰۰ نمونه خون افراد سالم مراجعت کننده به بخش انتقال خون در سال‌های ۹۱-۹۳ و ۱۳۸۹ به روش PCR-RFLP ارزیابی شدند.

دو گروه از لحظه سن با یکدیگر همسان شدند. تمامی آزمودنی‌ها فرم رضایت‌نامه شرکت آگاهانه در مطالعه را امضا کردند.

استخراج DNA: استخراج DNA از نمونه خون گروه کنترل و نمونه بافت بیماران مبتلا به سلطان تحمدان توسط روش فل - کلروفرم انجام شد. بدین ترتیب که به قطعه نازکی از بافت ۵۰۰ میکرومتری از بافر TE اضافه و هموژنایز گردید و یا به ۵۰۰ میکرولیتر از خون، بافر لیز کننده گلبول قرمز اضافه نموده و بعد از پیپتاژ گلبول‌های قرمز لیز شدند. پس از سانتریفیوژ به مدت ۲ دقیقه با دور rpm ۷۰۰۰، محتويات میکروتیوپ را خالی و

که می‌تواند به کاهش میزان اووسیت یا سلول‌های زایا مرتبط باشد (۹). علاوه بر سن، در ابتلا افراد به سلطان تحمدان، هورمون‌ها، سابقه خانوادگی، رژیم غذایی، موقعیت شغلی، آلینده‌های زیست محیطی و جهش‌های ژنتیکی از عوامل خطر محسوب می‌شوند (۱۰). پیش‌بینی سلطان تحمدان در زنان مسن مشکل‌تر از زنان جوان است (۱۱). یکی از مهم‌ترین ژن‌ها، ژن E-cadherin است که بر روی کروموزوم 16q22.1 قرار دارد و طول ۱۰۰ Kb داشته و شامل ۱۶ اکگرون است (۱۰). این ژن سرکوب‌گر تومور، مهم‌ترین ژن چرخه Wnt است که کدکننده خانواده‌ای از پروتئین‌های اتصال دهنده بوده و باعث چسبندگی بین سلولی می‌شود (۱۲). پروتئین E-cadherin وابسته به کلسیم بوده و برای نگهداری ساختمان بافت و ایجاد اتصالات سلولی سلول‌های اپی‌تیال ضروری است. این گلیکوپروتئین توسط انواع بافت‌ها بیان می‌شود و نه تنها طی گاسترولاسیون نقش مهمی در اندام‌زایی و نورولاسیون ایفا می‌کند؛ بلکه از طریق بیان خانواده کلاسیک این ژن‌ها باعث چسبندگی سلول‌ها می‌شود (۱۳). پروتئین E-cadherin عضو اصلی پروتئین‌هایی است که از طریق سیتواسکلتون آلفا و بتا کننین باعث فرایند اتصال سلولی می‌شود و این واکنش برای عملکرد طبیعی سلول ضروری است (۱۴). پروتئین E-cadherin نقش مهمی در چسبندگی بلاستومر داشته و باعث بهم پیوستن بافت‌های جنین می‌گردد (۱۵ و ۱۶). بیان ژن E-cadherin طی تکامل جنینی در غشاء سلول و حتی قبل از تراکم مورولا رخ می‌دهد و به طور غیرقطبی در عرض غشاء سلولی پخش می‌گردد (۱۷ و ۱۸). سلول‌های سلطانی بدخیم توسط چسبندگی ضعیف بین سلولی و همچنین با از دست دادن مورفوLOژی بافت اپی‌تیال و افزایش تحریک سلولی ایجاد می‌شوند (۱۹ و ۲۰). کنترل چسبندگی و تحریک سلولی یکی از مکانیسم‌های مهم و حیاتی برای جلوگیری از تشکیل و پیشرفت تومور است (۲۱). به همین دلیل از دست رفتن چسبندگی بافت اپی‌تیال و قطیبت آن هنگام تشکیل مژودرم، باعث تغییر مورفوLOژی سلول‌های مزانشیم می‌گردد (۲۲). بنابراین، علاوه بر نقش مهم E-cadherin در سلول‌های طبیعی، این ژن نقش محافظتی در تحول سلول‌های بدخیم، بهویژه در پیشرفت تومور ایفا می‌کند (۲۳). بافت اپی‌تیال بدخیم می‌تواند باعث تغییراتی در چسبندگی سلول‌های سلطانی گردد (۲۴). در تومورهای بدخیم با منشا اپی‌تیالی، تبدیل اپی‌تیال به مزانشیم نیز گزارش شده است که این فرایند مشابه فرایند رشد و نمو است؛ با این تفاوت که آنها غیرقابل کنترل هستند. هنگام تکامل جنینی، کاهش بیان E-cadherin باعث آغاز یک برنامه پیچیده‌ای می‌شود که در آن سلول‌های فیبروبلاست برنامه تهاجم خود را به دیگر بافت‌ها شروع می‌کند (۲۵). ایجاد تغییرات در بیان ژن E-cadherin مانند خاموش شدن این ژن، جهش و یا

و ۳۹ درصد دچار درجه سه بیماری بودند (جدول یک). ارتباط آماری معنی‌داری بین ژنوتیپ بیماران با مرحله و درجه بیماری یافت نشد.

جدول ۱: اطلاعات مربوط به بیماران مبتلا به سرطان تخدمان بستری شده در بیمارستان امام خمینی تهران طی سال‌های ۹۱-۱۳۸۹

متغیر	درصد (n=۱۰۰)
مرحله	۳۱
۱	۱۱
۲	۳۱
۳	۱۳
۴	۲۶
درجه	۳۵
۱	۳۹
۲	۱۴۶
۳	۱۷۲

نتایج به دست آمده از آنالیز PCR-RFLP به وسیله آنزیم PmacI بر روی ۳ ژن UTR E-cadherin قطعاتی به طول ۱۷۲ و ۱۴۶ جفت باز به عنوان آلل هتروزیگوت (CT) و ۱۴۶ جفت باز به عنوان آلل هموزیگوت (CC) را نشان داد (شکل یک).

شکل ۱: آنالیز RFLP ژن E-cadherin با استفاده از آنزیم Pmac1 : مارکر (۱۰۰ bp)، ردیف ۱ و ۴ ژنوتیپ TT (۱۷۲ bp)، ردیف ۲ و ۳ ژنوتیپ CT (۱۷۲ bp و ۱۴۶ bp)، ردیف ۵ و ۶ ژنوتیپ CC (۱۴۶ bp)

فرابوئی حاملین ژنوتیپ CT در بین بیماران ۱۷ درصد و در بین افراد سالم ۲۱ درصد بود، OR=۱/۸۷، P=۰/۱۴ (CI: ۰/۰۱-۰/۴۳). فرابوئی ژنوتیپ TT در بین بیماران ۵۸ درصد و در بیماران افراد سالم ۶۸ درصد بود. رابطه آماری معنی‌داری بین این ژنوتیپ و خطر ابتلا به سرطان تخدمان مشاهده نشد (OR=۱/۴۴، P=۰/۲۹)، (CI: ۰/۰۷-۰/۲۸).

رابطه مستقیمی بین حاملین ژنوتیپ‌های CT، TT و خطر ابتلا به سرطان تخدمان یافت نشد (جدول ۲).

۴۰۰ میکرولیتر بافر لیز کننده غشا هسته را اضافه کرده و پیپتاز گردید تا رسوب با بافر حل و غشا هسته لیز شده و DNA خارج شد. سپس ۱۰۰ میکرولیتر NaCl اشباع و ۶۰۰ میکرولیتر کلروفرم به آن اضافه و به مدت ۲ دقیقه با دور ۷۰۰۰ rpm سانتریفیوژ گردید تا دو فاز تشکیل شد. مایع رویی که حاوی DNA بود را به میکروتیوب تیز انتقال داده و به آن ۸۰۰ میکرولیتر اتانول مطلق سرد اضافه و پیپتاز گردید. یک دقیقه با دور ۸۰۰۰ rpm سانتریفیوژ کرده و مایع رویی دور ریخته شد و میکروتیوب خشک گردید. سپس ۵۰ میکرولیتر بافر TE به آن اضافه و به مدت ۲۴ ساعت در دمای منفی ۴ درجه سانتی گراد قرار داده شد و با سانتریفیوژ برای مدت یک دقیقه DNA را آماده برای راندن روی ژل الکتروفورز گردید.

PCR-RFLP: تکثیر ۳ ژن UTR E-cadherin توسط پرایمرهای اختصاصی انجام شد. توالی پرایمرهای اختصاصی زیر انجام گرفت.

F-5-CAGACAAAGACCAGGACTAT-3'
R-5-AAGGGAGCTGAAAAACCACCAAGC-3'

مراحل PCR شامل دمای اولیه ۹۴ درجه سانتی گراد به مدت ۵ دقیقه، دمای ۶۴ درجه سانتی گراد به عنوان دمای Annealing، دمای ۷۲ درجه سانتی گراد هر یک به مدت یک دقیقه برای سیکل و دمای نهایی ۷۲ درجه سانتی گراد برای مدت ۵ دقیقه E-cadherin PCR در ۳ ژن UTR در مخصوص PmacI به طول ۱۷۲-bp (Bio lab, New England) در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد به مدت ۱۵ دقیقه آغاز می‌گردد. یک ساعت مورد برش آنژیمی قرار گرفت و بر روی ژل اکارز درصد بررسی شد.

داده‌ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS-19 تجزیه و تحلیل شدند. توصیف داده‌ها با میانگین، انحراف معیار، فراوانی و درصد انجام شد. برای تحلیل داده‌ها از آزمون کای اسکوئر، رگرسیون لجستیک، Odds Ratio و Confidence Interval (CI) در سطح معنی‌داری کمتر از ۰/۰۵ استفاده گردید.

یافته‌ها

سن گروه مورد ۷۲-۳۰ سال (۴۷/۲۵±۱۳/۰۲ سال) بود و زنان ۳۷ و ۳۸ ساله بیشترین درصد ابتلا را داشتند. سن گروه شاهد ۳۰-۸۱ سال (۴۵/۸۶±۱۲/۶۶ سال) بود و زنان ۳۲ و ۳۷ ساله بیشترین درصد افراد مطالعه را تشکیل داده بودند.

درصد از بیماران در مرحله یک سرطان تخدمان قرار داشتند

جدول ۲: توزیع آلل‌های بیماران مبتلا به سرطان تخدمان بستری شده در بیمارستان امام خمینی تهران و گروه سالم طی سال‌های ۹۱-۱۳۸۹

ژنوتیپ	درصد (n=۱۰۰)	گروه شاهد (n=۱۰۰)	گروه مورد (n=۱۰۰)	نسبت شناس (فاصله اطمینان ۹۵ درصد)	p-value
CC	۲۵	۱۱	۱۱	۱	۰/۱۴
CT	۱۷	۲۱	۲۱	۱/۱۸-۱/۳۱	۰/۲۹
TT	۵۱	۶۱	۶۱	۰/۰۷-۰/۲۳	۰/۰۷-۰/۲۳

E-cadherin رابطه مستقیمی وجود داشت و این خطر با افزایش سن، عفونت هلیکوپاتریپلوری و مصرف الکل و سیگار در این بیماران رو به افزایش بوده است (۳۴ و ۳۳). همچنین خطر ابتلا به سرطان معده در اثر پلیمورفیسم در ژن E-cadherin در مطالعه دیگر انجام شده روی جمعیت چین نیز افزایش شان داده و این خطر با مصرف الکل، سیگار و عفونت هلیکوپاتریپلوری در این بیماران افزایش نشان داده است (۲۲). در مطالعه دیگری که Wu و همکاران در جستجوی یافتن ارتباط بین ژنوتیپ CT در ژن UTR ۳ این انجام دادند؛ ارتباط معنی داری بین این پلیمورفیسم و افزایش خطر ابتلا به سرطان پروستات در جمعیت مورد مطالعه گزارش شد (۳۵). همچنین در مطالعه دیگری که Tsai و همکاران بر روی بیماران با کلیه سنگ‌ساز از نوع اگزالت کلسیم انجام دادند؛ ارتباط مستقیم این بیماری با حضور این پلیمورفیسم گزارش شد (۳۶). در مطالعه دیگری روی تغییرات تک نوکلئوتیدی A در پرومومتور ژن E-cadherin نیز رابطه مستقیمی در ابتلا افراد به سرطان پروستات گزارش شد (۳۷). نتایج حاصله از تحقیقات بر روی بیماران مبتلا به سرطان معده در چین هم گویای همین نوع رابطه است (۳۳). در حالی که این رابطه معنی دار بر روی بیماران مبتلا به سرطان روده در جمعیت تایوان مشاهده نشد (۳۸). نتیجه مطالعه Qi-Wen بر روی جمعیت آسیایی نیز نمایانگر عدم وجود رابطه مستقیمی با حضور این پلیمورفیسم در مبتلایان به سرطان کولورکتال بود (۳۹). در حالی که حضور این پلیمورفیسم در بیماران لهستانی باعث افزایش خطر ابتلا به سرطان پستان گردید (۷).

تحقیقات انجام شده برای یافتن رابطه بین پلیمورفیسم در ژن UTR ۳ E-cadherin و ابتلا افراد به انواع سرطان‌ها از جمله سرطان تخمدان در جمعیت‌های مختلف با یکدیگر تفاوت داشته که نشان‌دهنده اهمیت این ژن است. لذا پیشنهاد می‌گردد در مطالعات بعدی ارتباط این نوع پلیمورفیسم با انواع سرطان‌ها با استفاده از تعداد نمونه‌های بیشتر بررسی شود.

نتیجه‌گیری

نتایج این مطالعه نشان داد که بین پلیمورفیسم C/T +54 در ژن UTR ۳ E-cadherin (Rs1801026) با خطر ابتلا به سرطان تخمدان ارتباطی وجود ندارد.

تشکر و قدردانی

این مقاله حاصل پایان‌نامه آقای مهران حیدری اشرافی برای اخذ درجه کارشناسی ارشد در رشته زیست‌شناسی گرایش تکوین جانوری از دانشکده علوم دانشگاه آزاد اسلامی واحد پرند بود. بدین وسیله از کارکنان بخش جراحی زنان و زایمان بیمارستان امام خمینی تهران به خاطر جمع آوری نمونه‌ها صمیمانه سپاسگزاری می‌نماییم.

بحث

با توجه به نتایج این مطالعه ارتباط مستقیم و معنی داری بین ژنوتیپ CT و TT در ژن UTR ۳ E-cadherin و سرطان تخمدان یافت نشد.

تحقیقات نشان داده تبدیل نوکلئوتید A به G در کدون GGC در موقعیت ۸۲۸ ژن، منجر به جایگزینی گلایسین با سرین می‌گردد و این تغییر نوکلئوتیدی با افزایش خطر ابتلا به این نوع سرطان همراه است (۲۳). همچنین دو پلیمورفیسمی که با تغییر نوکلئوتیدی همراه است؛ در منطقه پرومومتور ژن E-cadherin شناسایی شده است که این SNP‌ها به کرات در تومورهای مختلف انسانی گزارش شده‌اند (۲۴). یکی از این پلیمورفیسم‌ها تبدیل C به A در جایگاه شروع رونویسی ژن E-cadherin است و رونویسی از آلل A کمتر از آلل C صورت می‌گیرد (۲۴). دومین تغییر نوکلئوتیدی گزارش شده G به A در جایگاه آغاز رونویسی پرومومتور ژن E-cadherin است که این نوع پلیمورفیسم هیچ اثری روی فعالیت رونویسی نداشته است (۲۵).

در مطالعه انجام شده روی پلیمورفیسم ژن E-cadherin و رابطه آن با سرطان تخمدان نیز هیچ ارتباط معنی داری بین پلیمورفیسم در این ژن و سرطان اپی‌تیال تخمدان گزارش نشد. در این جمعیت نشان داده شد بر اثر ایجاد پلیمورفیسم در پرومومتور بخش ۳ UTR ژن E-cadherin، خطر ابتلا به این تحقیق، در مطالعه انجام شده روی ۱۵۲ بیمار مبتلا به اندومتریوز در جمعیت چین، رابطه مستقیمی بین خطر ابتلا به این بیماری با حضور پلیمورفیسم در ژن E-cadherin وجود نداشت (۱۱). بررسی خطر ابتلا به سرطان گاستریک در اثر پلیمورفیسم در پرومومتور ژن E-cadherin که در جمعیت چین انجام شده؛ نشان‌دهنده عدم ارتباط معنی داری بین پلیمورفیسم در این ژن و خطر ابتلا به این بیماری است (۲۶). در حالی که حضور این پلیمورفیسم در جمعیت تایوانی نشان‌دهنده افزایش خطر ابتلا به سرطان گاستریک در حاملین این نوع ژنوتیپ است (۳۰). در مطالعه انجام شده بر روی ۳۱۴ بیمار مبتلا به سرطان یوروتیال در جمعیت چین، بین خطر ابتلا افراد به این بیماری و پلیمورفیسم در ژن E-cadherin هیچ ارتباط معنی داری گزارش نشد (۳۱). همچنین مطالعه بر روی خطر ابتلا به سرطان اپی‌تیال تخمدان در اثر پلیمورفیسم در این ژن در جمعیت چین نشان داده تفاوت معنی داری بین این بیماری و پلیمورفیسم در ژن E-cadherin وجود ندارد (۳۲ و ۲۶). در مطالعه انجام شده روی جمعیت کره، هیچ ارتباط معنی داری بین خطر ابتلا به سرطان گاستریک در اثر پلیمورفیسم ژن E-cadherin نشود (۳۰). در حالی که در مطالعه انجام شده روی ۱۹۶ بیمار مبتلا به سرطان معده در جمعیت تایوان، بین خطر ابتلا به این بیماری و پلیمورفیسم در ژن

References

1. Siegel R, Naishadham D, Jemal A. Cancer statistics, 2012. CA Cancer J Clin. 2012 Jan-Feb;62(1):10-29. doi: 10.3322/caac.20138
2. Bodmer M, Becker C, Meier C, Jick SS, Meier CR. Use of metformin and the risk of ovarian cancer: a case-control analysis. Gynecol Oncol. 2011 Nov;123(2):200-4. doi: 10.1016/j.ygyno.2011.06.038
3. Köstner K, Denzer N, Müller CS, Klein R, Tilgen W, Reichrath J. The relevance of vitamin D receptor (VDR) gene polymorphisms for cancer: a review of the literature. Anticancer Res. 2009 Sep;29(9):3511-36.
4. Arab M, Khayamzadeh M, Mohit M, Hosseini M, Anbiaee R, Tabatabaeefar M, et al. Survival of ovarian cancer in Iran: 2000-2004. Asian Pac J Cancer Prev. 2009 Oct-Dec;10(4):555-8.
5. Born HJ, Kühnert E, Halberstadt E. [Diagnosis of fetal ovarian cysts. Follow-up or differential diagnosis?]. Ultraschall Med. 1997 Oct; 18(5):209-13. [Article in German]
6. Lurie G, Wilkens LR, Thompson PJ, McDuffie KE, Carney ME, Terada KY, et al. Vitamin D receptor gene polymorphisms and epithelial ovarian cancer risk. Cancer Epidemiol Biomarkers Prev. 2007 Dec;16(12):2566-71.
7. Horne HN, Sherman ME, Garcia-Closas M, Pharoah PD, Blows FM, Yang XR, et al. Breast cancer susceptibility risk associations and heterogeneity by E-cadherin tumor tissue expression. Breast Cancer Res Treat. 2014 Jan; 143(1):181-7. doi: 10.1007/s10549-013-2771-z
8. Ali MM, Vaidya V. Vitamin D and cancer. J Can Res Ther. 2007; 3: 225-30. doi: 10.4103/0973-1482.38998
9. Pawlik P, Mostowska A, Lianeri M, Sajdak S, K dzia H, Jagodzinski PP. Folate and choline metabolism gene variants in relation to ovarian cancer risk in the Polish population. Mol Biol Rep. 2012 May;39(5):5553-60. doi: 10.1007/s11033-011-1359-0
10. Cook J. Family history of ovarian cancer. Obstetrics, Gynaecology and Reproductive Medicine. 2002; 12(1): 47-51. doi: <http://dx.doi.org/10.1054/cuog.2001.0232>
11. Li Y, Liang J, Kang S, Dong Z, Wang N, Xing H, et al. E-cadherin gene polymorphisms and haplotype associated with the occurrence of epithelial ovarian cancer in Chinese. Gynecol Oncol. 2008 Feb;108(2):409-14.
12. Gallin WJ, Sorkin BC, Edelman GM, Cunningham BA. Sequence analysis of a cDNA clone encoding the liver cell adhesion molecule, L-CAM. Proc Natl Acad Sci U S A. 1987 May; 84(9):2808-12.
13. Deng QW, He BS, Pan YQ, Sun HL, Xu YQ, Gao TY, et al. Roles of E-cadherin (CDH1) genetic variations in cancer risk: a meta-analysis. Asian Pac J Cancer Prev. 2014;15(8):3705-13.
14. Cook LS, Kamb ML, Weiss NS. Perineal powder exposure and the risk of ovarian cancer. Am J Epidemiol. 1997 Mar; 145(5): 459-65.
15. Bukholm IK, Nesland JM, Børessen-Dale AL. Re-expression of E-cadherin, -catenin and -catenin, but not of -catenin, in metastatic tissue from breast cancer patients. The Journal of Pathology. 2000; 190(1): 15-19. doi: 10.1002/(SICI)1096-9896(200001)190:1<15::AID-PATH489>3.0.CO;2-L
16. Wheelock MJ, Johnson KR. Cadherins as modulators of cellular phenotype. Annu Rev Cell Dev Biol. 2003;19:207-35.
17. Berx G, Staes K, van Hengel J, Molemans F, Bussemakers MJ, van Bokhoven A, et al. Cloning and characterization of the human invasion suppressor gene E-cadherin (CDH1). Genomics. 1995 Mar; 26(2): 281-9.
18. Rietmacher D, Brinkmann V, Birchmeier CA. A targeted mutation in the mouse E-cadherin gene results in defective preimplantation development. Proc Natl Acad Sci USA. 1995; 92(3):855-59.
19. Larue L, Ohsugi M, Hirchenhain J, Kemler R. E-cadherin null mutant embryos fail to form a trophectoderm epithelium. Proc Natl Acad Sci U S A. 1994 Aug; 91(17):8263-7.
20. Donna A, Crosignani P, Robutti F, Betta PG, Bocca R, Mariani N, et al. Triazine herbicides and ovarian epithelial neoplasms. Scand J Work Environ Health. 1989 Feb;15(1):47-53.
21. Fleming TP, Javed Q, Hay M. Epithelial differentiation and intercellular junction formation in the mouse early embryo. Dev Suppl. 1992;105-12.
22. Barth AI, Nähkne IS, Nelson WJ. Cadherins, catenins and APC protein: interplay between cytoskeletal complexes and signaling pathways. Curr Opin Cell Biol. 1997 Oct;9(5):683-90.
23. Morin PJ, Sparks AB, Korinek V, Barker N, Clevers H, Vogelstein B, et al. Activation of beta-catenin-Tcf signaling in colon cancer by mutations in beta-catenin or APC. Science. 1997 Mar; 275(5307):1787-90.
24. Peifer M, Polakis P. Wnt signaling in oncogenesis and embryogenesis-a look outside the nucleus. Science. 2000 Mar; 287(5458):1606-9.
25. Efstatithiou JA, Liu D, Wheeler JM, Kim HC, Beck NE, Ilyas M, et al. Mutated epithelial cadherin is associated with increased tumorigenicity and loss of adhesion and of responsiveness to the motogenic trefoil factor 2 in colon carcinoma cells. Proc Natl Acad Sci U S A. 1999 Mar; 96(5):2316-21.
26. Risinger JI, Berchuck A, Kohler MF, Boyd J. Mutations of the E-cadherin gene in human gynecologic cancers. Nat Genet. 1994 May; 7(1):98-102.
27. Lin HJ, Tsai FJ, Hung P, Chen WC, Chen HY, Fan SS, et al. Association of E-cadherin gene 3'-UTR C/T polymorphism with primary open angle glaucoma. Ophthalmic Res. 2006;38(1):44-8.
28. Keirsebilck A, Van Hoerde L, Gao Y, De Bruyne G, Bruyneel E, Vermassen P, et al. Mechanisms of downregulation of transfected E-cadherin cDNA during formation of invasive tumors in syngeneic mice. Invasion Metastasis. 1998;18(1):44-56.
29. Shih IeM, Kurman RJ. Ovarian tumorigenesis: a proposed model based on morphological and molecular genetic analysis. Am J Pathol. 2004 May; 164(5):1511-8.
30. Wu M, Huang Sh, Chang Y, Lin M, Shun CT, Chang M, et al. Association of the -160 C A promoter polymorphism of E-cadherin gene with gastric carcinoma risk. American Cancer Society. 2002; 94(5): 1443-8.
31. Chu CM, Chen CJ, Chan DC, Wu HS, Liu YC, Shen CY, et al. CDH1 polymorphisms and haplotypes in sporadic diffuse and intestinal gastric cancer a case-control study based on direct sequencing analysis. World J Surg Oncol. 2014; 12: 80. doi: 10.1186/1477-7819-12-80
32. Tsukino H, Kuroda Y, Nakao H, Imai H, Inatomi H, Kohshi K, et al. E-cadherin gene polymorphism and risk of urothelial cancer. Cancer Lett. 2003 May; 195(1):53-8.
33. Machado JC, Soares P, Carneiro F, Rocha A, Beck S, Blin N, et al. E-cadherin gene mutations provide a genetic basis for the phenotypic divergence of mixed gastric carcinomas. Lab Invest. 1999 Apr;79(4):459-65.
34. Suzuki H, Komiya A, Emi M, Kuramochi H, Shiraishi T, Yatani R, et al. Three distinct commonly deleted regions of

chromosome arm 16q in human primary and metastatic prostate cancers. *Genes Chromosomes Cancer.* 1996 Dec;17(4):225-33.

35. Wu HC, Lai MT, Wu CI, Chen HY, Wan L, Tsai FJ, et al. E-cadherin gene 3'-UTR C/T polymorphism is associated with prostate cancer. *Urol Int.* 2005;75(4):350-3.

36. Tsai FJ, Wu HC, Chen HY, Lu HF, Hsu CD, Chen WC. Association of E-cadherin gene 3'-UTR C/T polymorphism with calcium oxalate stone disease. *Urol Int.* 2003;70(4):278-81.

37. Chang Z, Zhou H, Liu Y. Promoter methylation and

polymorphism of E-cadherin gene may confer a risk to prostate cancer: a meta-analysis based on 22 studies. *Tumour Biol.* 2014 Oct; 35(10):10503-13. doi: 10.1007/s13277-014-2323-0

38. Richards FM, McKee SA, Rajpar MH, Cole TR, Evans DG, Jankowski JA, et al. Germline E-cadherin gene (CDH1) mutations predispose to familial gastric cancer and colorectal cancer. *Hum Mol Genet.* 1999 Apr;8(4):607-10.

39. Deng QW, He BS, Pan YQ, Sun HL, Xu YQ, Gao TY, et al. Roles of E-cadherin (CDH1) genetic variations in cancer risk: a meta-analysis. *Asian Pac J Cancer Prev.* 2014;15(8):3705-13.

Original Paper

Association of C/T polymorphism in 3'UTR of E-cadherin gene with ovarian cancer risk

Heydari Ashrafi M (M.Sc)¹, Onsory Kh (Ph.D)*², Naseh V (Ph.D)³

¹M.Sc in Developmental Biology, Biology Department, Parand Branch, Islamic Azad University, Parand, Iran. ²Assistant Professor, Ph.D in Molecular Genetics, Biology Department, Parand Branch, Islamic Azad University, Parand, Iran.

³Assistant Professor, Ph.D in Veterinary Physiology, Biology Department, Parand Branch, Islamic Azad University, Parand, Iran.

Abstract

Background and Objective: Ovarian cancer is the second most common gynecological malignancy. One of the most important genes in Wnt signaling pathway is E-cadherin (CDH1), which is involved in epithelial cell-cell interaction and plays an important role in the establishment and maintenance of intercellular adhesion, cell polarity and tissue architecture. E-cadherin codes a group of connector proteins which caused to intercellular adhesion. It has an important role in adhesion of blastomere and ability to bind fetal tissues. Nucleotide change in the coding region of this gene may lead to develop ovarian cancer. This study was conducted to evaluate the association of +54C/T (Rs1801026) 3 UTR of E-cadherin gene polymorphism with ovarian cancer risk.

Methods: This case-control study was done on 100 tissue samples of patients with ovarian cancer as cases and 100 age-matched healthy women as control in Imam Khomeini Hospital, Tehran, Iran. The E-cadherin gene polymorphism was determined by using the PCR-RFLP method.

Results: There was no association between CT (95% CI: 0.81-4.31; OR=1.87; P<0.14) and TT (95% CI: 0.73-2.38; OR=1.44; P<0.29) genotypes and ovarian cancer. No association was found between genotypes with grade and stage of cancer.

Conclusion: There is no correlation between +54C/T (Rs1801026) 3 UTR of E-cadherin gene polymorphism with ovarian cancer.

Keywords: Ovarian cancer, E-cadherin gene, Polymorphism, PCR

* Corresponding Author: Onsory Kh (Ph.D), E-mail: onsory@gmail.com

Received 6 Dec 2014

Revised 5 Jan 2015

Accepted 11 Jan 2015